

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Vnde orta Calumnia in Societ. n. 21.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1606. vita intermerat firmissimum est argumentum. Hic tantus ac talis vir, quenam Bellarminus olim auditorem suum, non dubitat omni doctrinæ genere & vita Sanctitate incomparabilem appellare, cum tot annos Anglicanæ Christi vincam tanta laboribus, vigilijs, periculisque excoluisset, in acerbissimum Ecclesiæ hostium manus delaplus, in crimen Majestatis per summam inuidiam ac malevolentiam vocatus, iniquissimo iudicio oppressus, publicè Londini sententiam sustinuit, die tertio Maij, Anni sexcentesimi Sexti. Res hac ratione gesta est.

Vnde orta
calumnia
in societa-
tē.

X X I. Puluerariæ coniurationis Machinatores plerique in secretiori iudicio conscientiæ maculas apud Societatis homines diluebant; id quod Magistratum Hæreticum omnia curiole circumspetantem vel pridem non latebat, vel ex Batesij coniuratorum famuli inter quæstiones sermone recente patuerat: Neque admodum credibile videbatur quod horum nullus rem atrocitate plenam aut consilij aut remedij querendi causa aperuisset. Veriti igitur aduersarij nè tantum facinus in publicum Catholicæ Religionis odium ignominiamque minus cederet, si paucorum hominum eorumque Laicorum conscientiæ circumscriberetur, communicare eius inuidiam cum Iesuitis constituerunt; & duobus circiter post detectam coniurationem mensibus, cum toto Regno perulgatum esset nullum Sacerdotem eius rei fuisse participantem, serui rumores cæpti, ac paulatim increbescere, Garnettum, Greenwayum (qui & Tefmundus) Gerardum, coniurationis concios deprehensos esse: Paulò post calumnia publica etiam auctoritas addita, propositis totâ Angliâ Edictis acerbissimis quibus Garnettus cum Socijs, coniuratorum confessione eius facinoris conuicti dicebantur, & capitalis pæna decreta, si quis hospitio recipisset, si quis iuuisset, si quis occulisset. Et quoniam de confessione coniuratorum agitur, non abs re erit hic attexere literas de eo. rum supplicijs scriptas, ex quibus de huiusmodi calumnia quid censendum sit liquido apparet. De cæteris post videbitur. Literæ sic habent.

Litteræ de
supplicio
reorum.

X X. Carissime Domine: Non dubito quin pridem ad te perlatus fit sermo deconspiratione inter octo iuuenes Catholicos nobiles conflata, ad pristinum Regin statum commutandum; qui omnes (præter quatuor occisos, Catesbeyum, Perceum, & duos VVrightos) comprehensi, videlicet, Euerardus Digbeyus, Thomas VVintour, Ambrosius Roockwood, Ioannes Grant, Robertus Keyes, Guido Faux, Robertus VVintour, & Batesij famulus Catesbeyi, supplicio sunt affecti die Iouis & Veneris huius septimanæ. Quatuor ad Sanctum Paulum, & quatuor West-Monastry. In actione perdulionis tota res ab Regio Procuratore in Catholicos, Sacerdotes, & Iesuitas conjecta est; aiebatq; nullam vñquam conspirationem extitisse cuius hi non fuissent auctores, repetitilq; iam inde ab Elizabethæ diebus quæ contigerant, nè Essexianam quidem omisit quin & illius ficeret Iesuitas & Catholicos architectos. Euerardus Digbeyus iudicio postulatus agnouit se in eo reum, quod rem cclaseret; de cætero nihil legiisse, nihil esse machinatum: Quandoquidem vero,